

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. XI. Miracula ab A. C. MDCXXV. ad MDCXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

pitu torrentis pauefactus, restitans
atque refugiens de ponte prolapsus
est. Clamauit opem maritus: sed e-
rat ea periculi ratio, vt opem non ad-
mitteret. Vt primùm verò peregrina-
tionis Oetinganæ voto Deiparam
conciliauit, vxor cum equo salua e-
uasit.

CAPVT XI.

MIRACVLA

A B

A. C. MDC XXV.

A D

M DC XXXV.

I.

A. C. MDC
XXV.

Ioannes Fuxius agricola de plau-
stro deciderat in limum. Vbi cùm
hæreret implicitus, currus prægra-
ui mole onustus per eum actus est,
videbatúrque penitus obtritus ac
mortuus. Amici rem vltra humana
remedia positam credentes ad diui-
na perfugerunt. Itaque peregrina-
tio-

tionem Oetinganam cum sacrificio pro salute Joannis vouerunt, euentu optatissimo. nam & viuum illum, & paulò post etiam valentem aspexerunt.

A. C. MDC
XXVI.

I. Caupo quidam temerè cultrū in ventrem adegerat: extractum secuta sunt ilia. Jámque sacris Christianorum mysteriis ad æternitatis expeditionem se armauerat; cùm ei vxor inuocatâ Oetinganâ Virgine vitæ spatium prorogauit.

II. Negotiator Passauiensis prægrandem onerariam, frumento onustam, aduerso Oeno, in Tirolim multis equis subuehebat. Dum parat appellere, nauis refertur retrò sublapsa, vectóresque cum equis rapit. Discrimen vitæ rerúmque suberat præsentissimum. Ingeminatur nomen Oetinganæ Virginis: auxilium exposcitur: & mox appellitur ad ripam oneraria, hominibus equisque saluis.

III. Alius eodem flumine do-

mum Oetingâ deuehebatur. Euer-
sâ naui quattuor & viginti è nau-
gantibus merfi. Ille cum interitu
præsentiq̄ue morte conflictans ani-
mo Deiparæ beneficia repetit: à quâ
moneri sibi videbatur, si vitam ama-
ret, eam voto Oetingæ adeundæ sibi
assereret. Quod vt fecit, inuersâ na-
uis carina, aquis extans, laboranti se
pro fulcimento præbuit. quâ nifus
haud modicum spatium decurrit,
donec auxiliari lembo exceptus in
siccum euasit.

IV. Mater fato defuncta secun-
dum quietem adstirit filiæ: &, ô filia,
ingeminavit, ô filia, quàm arduum
est cælo potiri! Quid ergo me fiet,
inquit filia: utpote cui conscia ma-
tris virtus erat. Tunc mater: à vitâ
quidem beatâ repulsam non tuli; sed
arceor tantisper, quoad vna de filiis
votum à me Deiparæ nuncupatum
exequatur. Illa ipsa, quæ matrem
loquentem audierat, sine cunctatio-
ne ne-

ne negotium suscepit: & à quindecim milliaribus Oetingam profecta voto satisfecit.

V. Mater alia de morte filii præmaturâ sic lacrimis quæstûque conficiebatur, vt parùm amentîâ distaret. Obtulit se is internoctu lamentanti: &, quid est, inquit, cur plores? mihi quidem bene est: æternùm tibi erit malè, nisi Oetingæ veniam tuis peccatis quæsieris. Illa, tanquam de cælo tacta, Oetingam deproperavit, ibique cum lacrimis animę labe pro sacro tribunali exposuit, inutili de morte filii luctu in propriæ salutis remedium conuerso.

I. Illustrissima matrona Lucia Otilia de Nouâ Domo, Comiti Wilhelmo Selavvatæ, summo viro nupta, Diuę nostrę auxilio morbum periculi plenissimum depulit. Cui vt gratiam referrent pii coniuges, duo ex argento facta signa cognominum Diuorum, Wilhelmi, & Lucię sacra-

A.C. MDC
XXVII.

rio Deiparæ intulerunt. Alia eorundem dona, auro gemmisque confecta, tribus aureorum millibus æstimantur. Et antehac, cum pestilens contagio Nouam Domum infestaret; ab iisdem patrocinium Oetinganæ Virginis accersitum salubritatem vrbi retulit, nemine quoquam ab eo tempore desiderato. Adhæc cum incendium arci, quam incolebant, bustum minaretur; eadem patronæ flammæ vim cohibente restinctum est.

II. Natus est hoc anno Græci terrificâ specie infans, oculis oua galinæ magnitudine superantibus. Quam fœditatem auersati parentes oculorum par argenteorum Oetinganæ Diuæ promiserunt, si eius precibus ad iustam magnitudinem infantis oculi colligerentur. Quod cōfestim cum omnium admiratione factum.

A. C. MDC
XXVII.

I. Quidam vsque eò scelerum
con-

conscientiâ lacerabatur, vt patriâ profugerit, errando lenimentum aliquod cruciatui quæsiturus. Interea dicatam D. Stephano ingressus ædem mœstitudine ac molestiâ obdormiuit. Experrectus claram vocem audiit, si animi tranquillitatem optaret, Oetingam festinaret. Obsecutus diuinæ monitioni venit Oetingam: vbi expiatis confessione vitæ maculis, dispulsâ tempestate, quietem est adeptus.

II. Franciscus Martinus Reidnerus, Archigrapheus Dingelsingani filius à morbo vitæ periculum adierat. Parens Oetingam pro filio supplex profectus est. Sub quintam vespertinam eò peruenit: sub eandem horam lecto filius profiliit, & sanus lætisque per cubiculum inambulauit.

I. Maria Sibylla, eximii viri Joannis Fuggeri Comititis filia, adeò maligno corporis erat habitu, vt morbi ferme

A. C. MDC
XXIX.

ferme cum diebus, alijs alij succederent. Membris omnibus tam acuti doloris infederat sensus; vt, si quando attingeretur, anima deficeret. Medici non ex Germaniâ tantùm, sed ipsa etiam Italia euocati nihil profecerunt, malo vltra fines artis progressu. Itaq; ad extremum Oetingana Diua, auxiliatum vocata venit: & sanata Fuggerinæ gloriam tulit.

A. C. MDC
XXX.

I. Christophorus Mailand, de Cransperg, multis ac diuturnis conflictabatur morbis. Mente, oculisq; captus, ac membris omnibus ita fractus erat, & labefactatus; vt curru ad stipem colligendam septennium solidum, fuerit circumuectandus. Ad vltimum denique periculorum deductus, cum quartum iam diem interclusa vox esset; animo votoque ad Oetinganam Virginem verso, supremum flagitauit auxilium. Quod extemplò præsentariū sensit. Rediit linguæ sermo: instaurata videndi ince-

Incedendique vis: valetudo subinde plenè restituta.

I. Strafsburgi in Carinthiâ nobilissimæ matrona Veronica Jocherina lethali, eoque contagioso morbo in ultimum vocata discrimen Rosinæ filia pietate erepta est. Armillas hæc Oetinganæ Virgini suas promisit; & matri incolumitatem impetrauit. Non multò post eadem afflata lue Rosina filia, simili voto à matre seruata est. Exinde morbus in vniuersam penè familiam vulgatus nostræ diuæ precibus sine funere desæuiit.

A.C. MDC
XXXI.

I. Funestas huius anni clades, quo Gustauus Suecorum Rex, Acatholicorum Germaniæ principum, vrbitimque ferox opibus, infesta per Boicam signa circumtulit; eximia multorum virtus, Deique ac Diuorum auxilia præsentissima compluries subleuârunt.

A.C. MDC
XXXII.

Vir quidam honestâ probatâque vitâ, pago, quem incolebat, à Succis

occu-

occupato, in locum solum perfugit, indagandi solertiam horrore laterarum elusurus. Ibi mœroris desperationisque plenus humi procubuit, æumnasque suas, non tam supplicando, quàm quiritando Oetinganæ Virgini commendauit. Obrepfit interea somnus. Videtur hîc sibi per speciem Oetingæ versari, Deiparâmq; audire hortantem, bene speret; nihil inde periculi, vnde sit metus, imminere. Experrectus mirè erectum sensit animum. Itaque progressus de latibulis per medios hostes, omni maleficio immunis, incessit, gratusque ad salutis vindicem Oetingam properauit.

II. Binæ virgines, cum laudata pudicitia matronâ, in Suecicorum militum inciderant manus. Cum precibus minisque earum oppugnaretur castitas, neque pateret euadendi probri via; Virginis Oetinganæ fidem implorauêre. Et confestim tur-

pes

pēs proci in diuersa diuinitūs acti
diffugerunt. Plures aliæ, cūm virgi-
nes, tūm matronæ, eādē vindicē,
labem eandē abarcuēre.

III. In pago quodam Suecici mi-
lites sartorem, collo in laqueum in-
serto, suspenderant, laxiore nexu,
quā vt confestim animam elide-
ret. Illis dilapsis Oetinganæ se Vir-
gini commendauit. secundūm quod
somnia mergi sibi est visus. Interea
fortuito quidam eō accesserunt, &
laqueum resciderunt. Oetingæ de-
in grates sospitæ suæ meritas persol-
uit.

IV. Quod hostis Ripense Nori-
cum, siue eam Boicæ inferioris par-
tem, quam Oenus in Orientem à re-
liquâ prouinciâ diuidit, non intraue-
rit; nemo est, quin tutelæ potius no-
stræ Diuæ, quā fluminis, armato-
rūmque præsidio tribuendum sen-
tiant.

I. Rapuerant viri nobilis Landis-
huta.

A.C. MDC
XXXIIII

hutani coniugem Weinmarici ad castra. Maritus eam & à probro, & sibi vindicaturus, sponsionem fecit, si saluam reciperet, sacrificium Oeringano in Sacello cum cantu confici curaturum. Tunc erectus animo in castra processit, coniugemque per arma, iactosque tormentis globos perquisiuit, & repertam domum laetus reduxit.

II. Eundem ad modum salutifiliæ consuluit Vdalricus Leukerus Landishutanus, quam cum raptam à Weinmariensibus accepisset; mox, edito visendæ Virginis Oetinganæ voto, progressus in pōtem, Isaræ iniectum, vbi etiam tunc certamen cum hostili manu feruebat; eam sub equo Suecici militis proculcandam reperit. Audentem fecit prolis amor, & voti recentis fiducia. Intulit se in pugnantium globum, filiãque pressenti letho eripuit: seruatam cum aliis quinque liberis domum reduxit.

III. Jo-

III. Joannes Jacobus Montoia, Monacensis, non procul patriâ, quin à militibus exceptus, duobus globis ad ferrei filii extrema reuinctis, ictus est: quorum alter corpus transiit, alter hæsit. Medici arte diffisi mortem denuntiauerant; & moriturus animam salutis remediis procurauerat; cùm tertio post die Oettingana memoriam Virgo subiit: quam ubi voto nuncupato auxilium poposcit, quarto post die ex toto conualuit, & publico se commisit.

I. Captâ inauspicatissimis Bernardi Ducis Weinmariensis auspiciis, multoque incolarum sanguine, barbarum in morem, respersâ Landishutâ; cuius quidam in quæstionem de gazâ Ecclesiæ raptus, cùm negaret aliquid sibi de eâ constare; pugnis primùm atrociter contusus; reuinctis deinde post tergum manibus, haustu, quem Suecicum vocant, excruciatu est. Nimirum aquæ tantum

MC MDC
XXXIV.

tum in eum, dispeffis vi faucibus, ingurgitârunt, vr rumpendus omnino videretur. Inter hæc misero Deiparæ auxiliũ exposcente, votũmq; pro valetudine quondã factũ, & adhuc neglectum, animo repetente, ac nouo profectiois Oetinganæ promisso fidem obstringente; ecce funes, quibus tenebantur manus, sine molitione vllâ, cum admiratione spectantium, rumpuntur in frustra. Cũ viribus humanis (quæ sanè modicæ erant) id effectum tribuerent alii, & eò hauftum alterum pararent; vnus, Deo animum permouente, vr parcerent, commilitonibus persuasit: qui proinde alapis multatum dimiserunt. Iis digressis votum instauroit, Deoque ac Deiparæ, sospitibus, gratiam habuit.